

HALAS ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közművelődési hetilap.

A Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezete k.-halasi fióktelepe és ügyvivőseinek hivatalos közlönye.

<p>Szerkesztői iroda és kiadóhivatal: K.-K.-Halason, Vasút-utca 869. szám ide intézendő minden küldemény. Kéziratok vissza nem adtnak.</p>	<p>Előfizetési díj helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre . 4 frt. Negyed évre 1 frt. Fél évre . . 2 „ Egy szám ára 10kr.</p>	<p>Előfizethető a lapra: a szerkesztői s kiadóhivatalban vasút- utca 869. szám alatt. Megjelen minden vasárnap.</p>	<p>Hirdetmények és nyilttéri közlemények minden egyes beiktatása után, úgymint: városi, bíróági 3 frt, egyházi, egyleti, társulati 2 frt, kisebb hirdetés 1 forintért számítottak. <i>Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.</i></p>
---	--	---	---

Rudolf trónörökös meghalt!

Megdöbbenő gyászcsapást hozta a magyar nemzetet és a királyi családot január hó 30-dikán. — Királyunk egyetlen fia, Rudolf trónörökös a Baden melletti Meierlingben hirtelen meghalt. A haláleset szélhűdés következtében történt 30-dikára virradóra. — A magyar nemzet azokat a szép reményeket siratja az elhunyt trónörökösben, melyek teljesülését az ifjú királyjelölt jelleme, előszeretete az irodalom és tudományhoz és felvilágosodott gondolkodás módja valószínűnek festették; királyunk pedig egyetlen fiát, trónja utódját gyászolja az elhunytban. — A szeretett trónörökös temetése kedden vagy szerdán megy végbe Bécsben. — Adjon az Isten vigasztaló irt a nemzet és a királyi család fájdalomtól megtört szívére.

A gőzfürdő ügye.

Már a görögök és rómaiak is belátták a gőzfürdőknek nagy fontosságát, közegészségügyi tekintetben. Igazolja ezen állításunkat ama körülmény is, hogy hazánkban a legrégebb római gyarmatok helyén eszközölt ásatásoknál csaknem mindenütt feltalálhatók a nyomok, melyek (akkori fogalmaknak megfelelő) gőzfürdőkre engednek következtetni. Nem szükséges messze mennünk, fővárosunk területén is léteznek ilyenek. Ott van például Ó-Budához egy puskalövésnyire a részben kiasott Acquincum az amphitheatrummal és még ma is felismerhető megkövült utcaí és fürdőtelepeivel.

TÁRCZA.

Olyan, mint a többi.

Elbeszélés a színész-életből.

Irtja: Porzolt Kálmán.

Egy vidéki nagybátyám felküldötte a fiát a fővárosba s gondjaimra bízta, hogy csináljak az ábrándos ifjúból reális férfit.

Ugy látszik azt hitte nagybátyám, hogy eleget éltem már arra, hogy ilyen megbízatásnak megfeleljek.

Ezzel a fiatal nebuloval jártam-keltem mindenfelé, legtöbbet azonban a színházba; mert az öcsés szörnyen szerette a színházat, sőt a mint később észrevettem a színésznőket is.

Ha egy-egy francia drámában megránczigtattuk egy kicsit az idegeinket, a gyerek másnap másról se beszélt, mint a dráma hősnőjéről s ha opettebben voltunk, a primadonnák, sőt kóristalányok kacintásai egyszerre zeneértővé tették, úgy hogy mindig csak operetteket akart látni.

No, gondoltam magamban, erre a szegény gyerekre is rájött az a mit én csak színész-nő-fráznak szoktam nevezni.

Minden fiatal ember életében van ugyanis egy korszak, a mikor az úde arczok szüzi himporánál többre becsüli a zsiros festékekkel bemázolt arczok kendőzött baját.

Nem veszedelmes korszak, magam is voltam már benne s jól tudtam az orvosságát is.

Meg is kezdtem a józanító csöppök beadogatását a legközelebbi színházi estén.

Nem egyszer volt alkalmunk személyesen megtekinteni a helyet, hol évezredek előtt léteztek már oly intézmények, melyeket mi Halason még ma is nélkülözünk. Igaz, hogy még akkor szó sem volt a gőznek olyatén fejlesztéséről mint azt mai napság gyakoroljuk, de arról bárki is meggyőződhetik, ha Bpestre felmegy s egy kis időt szakít magának s felkeresi az ő római város kiásott romjait, hogy igen is volt gőzfürdőjük az akkori embereknek, mert az akkoriban hihetőleg elzárt s maig is látható oszlopokon nyugvó négyszegletes nagy vízmedence, köréteggel bevont csöveivel arra vall, hogy a medencét tartó oszlopok között élesztett ifjú, a medence vizét forrásba hozván, a medencéből a gőz a csövek segítségével egy valamivel magasabban fekvő apró téglamozaikkal kirakott helyiségbe — a gőzkamrába vezetett.

Ezen hosszú bekezdéssel csak azt akartuk beigazolni, hogy már az ókorban is léteztek gőzfürdők. Tehát már akkor is tulajdonítottak a gőznek gyógyerőt.

Mennyivel inkább van a mai elsatnyult nemzedéknek szüksége a gőzfürdőre, mikor úgyszólván minden harmadik ember rheumában, podagrában szenved?

Be is látjuk azt nagy bölesen, hogy bizony nagyon jó volna ide egy gőzfürdő. Hej, de az itt kivihetetlennek látszik. Mert magától nem lesz, nálunk pedig az újítást nem szeretik. Maradjon csak úgy mint régen volt, mondogatják. Apáink se csináltak gőzfürdőt, minek az? El leszünk mi a nélkül is. S utóvégre itt a sóstó, ha megmelegítik a vizet az is meleg, a gőz is csak meleg, egyre megy.

Es vannak sokan a kik szeretnék, nagyon sokan. De itt Halason valamit összehozni nagyon nehéz. Pedig kibocsájtandó apró részvé-

nyek után is fel lehetne állítani. Tíz év alatt biztosan kifizetné magát, akkor még lehetne rajta egy kicsit sápolni is.

Akik óhajtják is, azzal ijesztgetik magukat, de hátha majd nem fogja magát kifizetni? — Bizony ha a református templomot nem építették volna fel őseink, nem járnának abba hívők máma sem. Egy gőzfürdő felállításához nem kell se város, se egyház, csak akarat kell. Akár egyes ember is előállithatná pár rongyos ezer forintocskából. Nem kell oda eleinte palota, sem pedig gőzmalom, legfeljebb még egy pár kádfürdő, hogy a fölös gőz okszerűen felhasználható legyen.

Sokan azt vetik ellen, hogy a Mészáros borbély is megkíséretté már egyszer valahol a nád között fürdőt állítani. Pedig ő maga hordta a vizet és maga fujta a tüzet, még sem ment vele semmire sem. Hja, a két krajczáros bajusz-pödrőtől sem áll ám úgy az ember bajusza, mint a tiszatűlakítól.

Az igaz, hogy a közöny elég nagy nálunk Halason. De azt csak úgy lehet megtörni ha jó példát mutatunk. Mert mindenki arra vár, hogy más kezdjen valamit. Valakinek pedig kell kezdeni. Tehát rajta! üsse meg valaki — a ki magát erre hivatva érzi — a nagy dobót. Mert ha sokáig nem akad vállalkozó, Isten ugye azt is szövetkezeti uton leszünk kénytelenek megeselekedni.

A majsai házaspör.

A „Halas és Vidéke“ című hetilap folyó évi január hó 20-dikán megjelent számában közzé tett közleményemben ígért, a majsai — úgynevezett — házaspörre vonatkozólag a következő fölvilágosítást adni kötelességem.

Nemcsak az ígért, de a szelvében hosszában hánytorgatott, boldog boldogtalan által emlegetett,

— Nem-e? kérdezte sértődve Jani és vérszemet kapva elkezdett — válogatni.

Nem teltt bele pár hét s Jani öcsémről kezdtem észrevenni, hogy veszedelmes módon szerelmes, de a gyerek óvatosan hallgatott s ez még veszedelmesebbnek tünette föl a bajt, mert az a legkomolyabb szerelem, a mely a legkevesebbet fecseg.

Végre sikerült alapos megfigyelés után kitalálnom, hogy a kis Etusba szerelmes a színház bájosa „szendé“-jébe.

— Te Jani, szólok hozzá tán bizony Várady Etelbe vagy szerelmes?

— És ha volnék?

— No, ez már vakmerő mondas volt.

— Tehát az vagy?

— Azt mondatd, nem tudom kiválogatni azt, a ki méltó a szerelemre, nos tehát én kiválogattam a segítséged nélkül is; remélem erre már nem mondhatod el, hogy . . .

— Bizony kedves öcsém ez is olyan, mint a többi!

Jani elvörösödött.

— Hazudsz!

Nagyot néztem a gyerekre, de a higgadságomat nem vesztettem el, röviden, de velősen csak annyit válaszoltam neki:

— Számár.

Nem is beszélünk többet a színházban.

Hozzám jött a gyerek theázni.

Hallgatag volt és komor.

Végre megszólalt.

— Kedves bátyám, hát csakugyan igaz volna?

— Mi?

— Tudsz róla valamit!

— Fájdalom tudok.

— Milyen bájos angyal ez az Irén, mennyi üdeség.

— Párisból hozatja a szepítő szereit.

— Ugyan! nézd azt a csokolni való piros ajkat.

— Meg akarsz vele ismerkedni?

— Tán te ismered?

— Nem én, de az nem baj, a lakásukat tudom.

— De hát, hogy gondold?

— A mamájánál lakik, azaz rosszul mondtam — mamája nála lakik. Küldj a mamának egy csokrot.

— S aztán?

— Aztán fokról-fokra.

— Nem értelek.

— De ostoba vagy kedves öcsém, ok a negyedik emeleten laknak, ha közelebb akarod őket magadhoz hozni, hát hozd le őket egy földszintes lakásba.

Jani öcsémnek a szája tátva maradt.

— Hát — olyan?! . . .

— Olyan!

Többet nem beszélt Irénről.

Két hét múlva azonban már Laura volt az ideálja s kénytelen voltam ennek a biographiájával is megismertetni.

Ismét két hét és a kis Iluskáért bomlott, pár hét múlva pedig Boriskát imádtam.

Igy mentek az ő szíven keresztül átfutó vendégek gyanánt a naivák, a szubrettek, a hősnők, sopranok és altisták s én kegyetlen következetes-séggel lepleztem le Jani előtt valamennyit.

— De hát mind — olyan? kérdezte Jani kétségbeesetten.

— Azt nem mondom, van közöttük nem olyan is, de a te bakfisch szemed azt meg nem tudja válogatni.

különösen a birtokosok által reám vonatkoztatott, s épen engem méltánytalanul illetett vádak, még pedig alaptalan vádak ellenében adom a nevezett pörre vonatkozó összes momentumokat kezdettől végig.

Valakit bünbakul állítani nagyon könnyű, mert ilyen dolog manapság kevésbé kerül. S a bünbakot pellengére állítani: ahhoz még kevesebb tehetség kell. De hogy a majsai házasperre nézve egyedül ellenem irányított, a közbirtokosság által táplált nézetet tisztázzam, mint *ő általuk legjobban avatott egyén a dologban*, tehetségem szerint referálok.

Abban az időben, mikor a majsai osztatlan belső területet közbirtokossági közgyűlés határozata folytán redemptio arányában felosztani határozták, s ezen határozatokból kifolyólag a mérnököt is megfogadták, s ez társával a redemptio szerint való fölosztást már foganatba is vette: jelent meg a boldogult „Ellenőr“ 1880. október 28-án a magyar királyi Kuriának mint legfőbb ítélőszéknek a kisérszállási irredemptusok pörére vonatkozó határozata:

„... Különösen, mert következeiseiben a birtoktalanok (irredemptusok) és birtokosok (redemptusok) közt fennálló aristokratikus válaszfalat, mely eddig a Jászoknál oly élesen megkülönböztette a polgárokat — lerontja. A legfőbb ítélőszék ugyanis kimondta, hogy **úgy a ház, mint a szőlőbirtok után is arányos rész hasítandó ki a közlegelőkből.**“

Ezt én figyelemmel olvastam és ebből jogszerelemmel következtetve lemagyaraztam a magam körének, hogy a majsai házások is igényt tarthatnak házaik és szőlőföldterületeihez aránylag az osztatlan területből annál is inkább, mert az eddig használt kenderföldeket minden kárpótlás nélkül jogtalanul elvette a közbirtokosság.

Legyen szabad itt közbevetőleg megjegyeznem, hogy nekem mint tanítónak a felosztott területből egy kis darab földem volt hivatalból, melytől évenként 4 mondó négy krajczárt fizettem évi adóként. Én a földet soha sem láttam, de az adó részfelosztás után még négy éven át is az én terhem volt, holott az én hivatalos földemet Farkas Mihály úr birtokolta. Nekem pedig a 4 krt meg kellett fizetnem addig, míg azt előzővel együtt a közbirtokosságtól per útján vissza nem követeltem, s ezt nekem — Ettod Gyula aljegyző úr a terjedelmes írástól megmenekedve — kifizette.

Ez én vagyok, Tizenhat krajczárt kifizetni nem sok: de illetéktelenül beszélni: az sok. Én eltem semmit bíró jogommal. De nézzünk csak szét: hányan fizethetik elvett kenderföldjük adóját ma is?

Ez a szegény nép — tudniillik aki ott birtokolt egy-egy darab kenderföldet, a hol a tanítóknak, bábáknak a város mellett ez a kis darab földjük kiosztva volt — egyik a másikatól drága pénzben megvásárolta és saját drága pénzén megvásárolt tulajdonának tartotta. Háton — mint Bajorországban — hordta rá a trágyát, hogy fáradságos munkájának Isten adta gyümölcsét lássa: és mi történik? Elvesznek tőlük mindent a nélkül, hogy a gazdag birtokosok csak egy homok-buczkán is kárpótlást adtak volna nekik.

Kellett-e ehhez biztatás, hogy fölinduljon valaki az igazságtalan eljárásról?

Megértettek ezek mind a gazdagok nyomási szándékát és véghezvitt embertelen cselzetű eljárásukat, szívesen hallgattak az újságra, mint homnét az üdvözítő igazságot hirdetni látták. Ide nem kellett biztatás, itt csak ertesítés kellett. Hogy erre nézve bennem bűn lenne, azt határozottan visszautasítom. Én — igaz — csak néptanító vagyok.

— Lehetetlen.
— Hát akkor minek kérde, ha jobban tudod?
— Nem tudom elképzelni, hogy egy ilyen bájos gyermek, ilyen művelt lélek, ilyen érző szív valaha eltántorodott volna.
— Pedig úgy van.
— Hiszen férje is volt.
— Ép az volt a baja. Némely színész azért bukik el, mert nincs férje, de a legtöbb azért, mert van.
— Nem értem.
— Gyujts-rá s tölts a theádba rumot, aztán hallgass.

— Várady Etel becsületes színész volt, mielőtt férjhez ment volna s a völégényét Karczag Pistát valóságos imádtá.

Házasságuk a színészvilágban valóságos ritkaság, a legideálisabb házasság volt.

Karczag Pista drámai hős volt s minden színháznál a hősökbe szerelmes a legtöbb asszony.

A kis Etus előtt is csak a hős alakja lebegett folyton, beleszeretett a tépelődő Hamletbe, a szerencsétlen Don Caesar de Bazanba, a büszke Essexbe s szerelmes szeme azt hitte, hogy Karczag Pista az életben is hős, Hamlet, Essex s Antonius, pedig nem volt egyéb, mint egy közönséges színész.

A lakodalmokon ott voltam én is; nagy mulatás volt az ifjú pár új lakásán.

Az új fészekbe, hova a galamb-párnak titokban szép csendben kellett volna belopózni, nagy robajjal vonult be az egész színház, hogy lakmározók s közbe-közbe egyet harapjon a fiatal menyecske is, ki természetesen minden csipkedésnek s élcelésnek főtárgya volt.

Engem nyakon csipett egy kezdő színész nő hogy a hírek, melyek róla keringenek, hazudnak, —

Épen azért kellett népemet fölvilágosítani jogairól és az ellenük elkövetett méltatlan eljárásról.

Ezt — egyébiránt — soha sem szégyenlem. Ők a hírlapi közlemény után öntudatra ébredtek. Nem kellettem én akkor; voltak ott, a kik a jogtalanúság és méltánytalanság keserű labdacainak hatását kellőleg fölfogták és tanácsból intézkedtek.

Az ellenmunka megindult. Arról pedig, hogy Kelemen Kajetán urat fogadták ügyvédnek — egyáltalán nem tehetek.

Az első bíróság ítéleténél, ha kolbász lettem volna: ma már hurka lennék; mert mindenki megemmi készült, mint ilyen, rájuk nézve teljesen tiszta per okozóját. Ők már fizettettek a házásokkal és táblázatni megrendelték a nyomtatványokat.

Én csak abban feleltem: Van még más bíróság is!

És ime lett! Én soha szemökre nem vettem méltatlan kifakadásait, és most sem cselekszem.

A házások a pört megnyerték; és ha ebben nekem érdemem van, azt nem fogom újra szégyenlenni, mert ezt a gazdaközönségnek a saját szerény ítéletem szerint megjövendöltem.

Ez az a dolog, a mit Plautus úr a gazdaközönség elégedettségére felhoz: s ez az a dolog, amiért a tanítók fizetését fölemelni akkor sem akarják, mikor azt a főbíró megígéri és neki a gyűlésen ellentmond.

Éreztem a legutóbbi napokban ennek a házaspernek súlyát. Különben erre nézve megjegyzésem csak az, hogy: inkább használ nekem ezrek áldása, mint 8—10 ember átka.

Röviden abban foglalom össze fölvilágosításomat, hogy: ha a közbirtokosság jogtalanul el nem foglalta volna a szegények kenderföldjét; ha nem osztogatta volna kérésükre a *szakajtó homokot*: akkor nagyon sok pénz megmaradt volna Majsán.

Hogy a felsőbb bíróságok ítélete az én szerény — önök által igazságtalan — megjövendölt ítélettel azonos, arról csak önök tehetek volna. És ha ezen pert nekem tulajdonítják, akkor csak büszkeséggel emelhetem föl a fejemet. Igy befolyást engednek úgy a kir. táblán, mint a kir. kurián.

Pedig egyik helyütt sem voltam sohasem. — *Borzosító befolyás!*

Gondolják meg, hogy az egész pörnek, az összes — tömerdek — költségek, a társadalmi rendetlenségnek, és legfőképp az egyéni külön válságnak **önök** az okai.

Névy Gyula.

Kiállítás Székesfehérvárott.

A magyar országos tűzoltó-szövetség Székesfehérvárott rendezendő közgyűlésekor tartandó tűzoltó-szer-képzési bizottságtól vettük a következő meghívást:

Van szerencsénk hazafias üdvözléssel b. tudomására adni, miszerint a magyar országos tűzoltó-szövetség IX. közgyűlését 1889. évi augusztus hó 20—22-én ezúttal Székesfehérvárott megtartani határozván, az tűzoltó-szer-képzéssel fog egybekötteni, mely utóbbinak sikeréhez a nagyméltóságú m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium, az országos iparegyület és a budapesti iparkamara támogatását is megnyerni szerencsénk volt.

ez elfoglalt egész este, de azért egy-egy apró megfigyelést mégis tehettem.

Egyszer láttam, hogy a menyecske nagyon elpirul.

— Mi baja Etuskának? kérdeztem egy asszonytól.

— Az az ostoba Juczi majd megrikatta szegényt, tudja-e, mit mondott neki? Azt, hogy sohasem henczeget olyan nagyon, hiszen a mit most fog kapni, birta azt már ő is.

Mélyen megbotránkoztam e czinismuson s igazán sajnáltam az ifjú asszonyt.

A fiatal férj annál jobban találta magát, folyton ivott és folyton kaczagott.

Etus meredt szemekkel bámult férjére, ki lassanként átment a részégség különböző fázisain.

Eleinte csak a szeme lett ragyogóbb, aztán az areza pirosodott ki, a nyelve nezebben mozgott, de ép ekkor folyton beszélni akart, a keze reszketni kezdett s koczinásnál mindig kiöntötte a bort s egy fél pohárral leöntötte a feleségét is.

A trágár anekdoták egyre röhögtették a társaságot s pírították a fiatal asszonyt.

Egyszerre a férj megszólítja csak úgy tréfából a balján ülő drámai szendét.

Színházi körökben az ilyen dolgon nem botránkozik meg senki, a színpalak közt mindenkit össze csokolhatnak a színészek, rendezők s igazgatók s a ki ezen megbotránkoznak azt kinevetik.

Most is jót nevetett rajta mindenki.

Csak a szűz asszony halványodott el bele; fölkel s a másik szobába ment.

Erre a férj is felkel s utána ment.

A társaság összenézett s egyszerre éktelen viho-

Most, midőn a közelebb kibocsájtott tűzrendészeti kormányrendelet következtében nem lehet község az országban, melynek tűzoltó-testülete ne legyen és legalább a legszükségesebb tűzoltósági eszközei be ne szereztessenek, hazai szakiparunk fejlődésére s az e szakmába vágó tárgyak előállításával foglalkozó gyárosok és iparosok üzleti forgalmára az eddiginél jóval fokozottabb anyagi előnyöket biztosíthat az e fajta kiállítás.

E szerint hazai szakiparosaink érdekében a kiállítás nem lehet idősebb, mint a folyó évben.

Miért is saját jól felfogott érdekében tisztelettel hívjuk fel czümedet, miszerint ezen kiállításban készítményeivel részt venni s ebbeli elhatározását a mellékelt íven minél előbb, de legkésőbb 1889. május hó 31-ig annál inkább bejelenteni szíveskedjék, miután a későbbi jelentkezésből származható hátrányokért a rendező bizottság felelősséget nem vállal. Az igények is a jelentkezés sorrendje szerint vétetnek figyelembe.

Kiállításra elfogadtatnak: fecskezők, vízműeszközök, villanyos jelzőkészülékek, jelzőlámpák, világosító készülékek, jelzőkürtök, létrák, kötelek, övek, minden fajú mentő- és óvóeszközök, vízhordó-kocsik és edények, személy- és szerszállító kocsik, fékezők, sisakok és sapkák, balták, zárcapások, érezjelvények, egyenruha-szövetek és kész egyenruhák, tömlők, gummi tárgyak, vászonponyvák, paszományok és zsinórok, tűzoltó anyagok, szóval minden oly készítmények — akár egyes darabokban, vagy gyűjteményben, — melyek nemcsak közvetlen a tűzoltó használatára állanak, hanem általában a tűzoltó-eszmével és működéssel közvetve is összefüggésben vannak.

A kiállításban való részvétel semminemű terhes szabályzattal összekötve nincs, sőt nagyban megkönnyítetik s az érdekeltek javát mozdítja elő, hogy a kiállítókérdést nem fizetnek, a tárgyak és a személy szállítására nézve pedig azon ritka előnyt eszközölte ki a bizottság, miszerint a nagyméltóságú magy. kir. közlekedési miniszterium maga hatáskörében jár el az iránt, hogy az összes vasúti és hajózási vállalatoknál a legmérsékeltbb árleengedéseket eszközölje ki, mit a magyar államvasutak vonalaira már meg is tón, a többiekkel pedig a tárgyalásokat folytatja.

Az egyéb tudnivalókat mihez tartás végett a következőkben közöljük:

1. A kiállítás helyisége tágas, száraz, földött épületben lesz (hol az 1879-diki általános országos kiállítás alkalmával az egész fémiparosztály elfért), melynek falai és oszlopai is igénybe vehetők.

2. Az épület a vasúti állomás közvetlen

gásba törtek ki mind, ittak; koczingattak s röhögve döltek egymásra.

Egy vén színészben volt annyi tisztesség, hogy indítványozta, menjünk már haza s ezzel az egész társaság elszéledt; én az én becsületes színészmet besegítettem egy komfortábliba s meghagytam a kocsisnak, hogy a lakásukba esengesen be s „további eljárás végett“ adja át a házmesternek, mert a kicsike egy kicsit el volt ázva.

Mikor a férj a felesége után ment.

— Még ezt is tudod? szolt közbe Jani.

— Hogy ne tudnám, hisz nincs abban semmi, maga beszélte el az asszony.

— Hát viszonyod volt Etellel?

— Dehogyan volt! Jegyezd meg magadnak, hogy

a színésznek annak, a kivel viszonyuk van, semmit sem mondanak el; de a kivel nincs viszonyuk, annak elmondanak mindent őszintén, az nem veszedelmes, csak a kit szeretnek, azt csalják meg, a barátjukhoz őszinték.

Maga Etel beszélte el férje baromságát. Az ostoba durván letépte a virágot, melyet leszakíthatott volna s a pillanat gyönyörét, melynek emléke is pótolta volna késő idők örömeit, a sárba taposta. Az első csókot, melyet a szűz asszony reszkető vágygál sóvárgó félelemmel önmaga nyújtott volna, erőszakkal vette el s a kiábrándult asszony zokogására csak a férj durva röhögése és részeg szuszogása felelt... másnap ő is olyan lett, mint a többi...

— Te Jani, mit csináltál a rummal, egy csöpp sines az üvegben, mind bele töltötted a theába?

Jani nem felelt, fejét kezeire hajtotta.

Ugy vettem észre, hogy egy könnyet törölt ki a szeméből.

szomszédságában lévén, az átszállítás a tárgyakban semmi kárt nem fog okozni.

A be- és kiszállítást a rendező bizottság saját megbizottai által teljesíteti, s az ezzel járó csekély költséget a kiállító megtéríteni köteles, szabadságában állván minden kiállítóknak ezt saját vagy külön megbizottja által is teljesítenie.

A megérkezett tárgyak jegyzékbe foglaltnak és ezen jegyzék szolgál a bizottság igazolásául.

A visszaszállítás ugyanígy történend.

3. A tárgyak elhelyezését a bizottság határozza meg, azonban a netáni izlésebb elhelyezést, díszítést a kiállító tetszése szerint végezheti, valamint többen összeállva gyűjteményes csoportot alkothatnak.

4. A tárgyak tűzkár elleni biztosítását a bizottság díjtalanul eszközözi.

5. A kiállított tárgyak eladását a bizottság díjtalanul közvetíti, mívegből a szükséges bővebb felvilágosítás a bizottsággal közlendő.

6. Az ide és visszaszállítási költségeken felül természetesen a becsomagolási és feladási költségeket szintén a kiállító tartozik viselni, mely költség az esetleges beszállítási költséggel egyetemben előlegezés hiányában utánvétellel szedetik be.

7. A kiállítandó tárgyaknak kiteendő értéke erejéig azoknak a kiállítási helyiségben való lételének tartama alatt a bizottság felelősséget vállal.

8. A kiállítandó tárgyak készítői a megéjtett részrehajlatlan szakértői bírálat eredményéhez képest megfelelő írásbeli kitételekben részesítenek. E végből a kiállító jelentkezése által előre kötelező beleegyezését nyilváníttja, hogy kiállított tárgya szakértői bírálat és próba alá bocsájtassék, és az ekként netán felmerült kárért a bizottság nem szavatol. Egyébiránt jogában áll a kiállítóknak a próbánál részt venni s netáni károsodását elhárítani.

9. A kiállításra bejelentett tárgyaknak legkésőbb 1889. július hó végéig már Székesfehérvárott kell lenni, mert a később érkezők vagy éppen nem, vagy csak már a helyhez képest — esetleg rosszabb — helyen fognának elhelyeztetni.

10. A kiállítás valószínűleg 1889. augusztus hó 18-án fog megnyitást és tart augusztus 25-ig, mely idő után a 2 dik pont szerint a tárgyak visszaküldetnek; szabadságában áll — saját érdekében — a kiállítóknak a becsomagolást és feladást annál is inkább önmagának vagy külön megbizottjának végezni, mert a feladás utáni esetleges kárért a rendező bizottság nem szavatol.

11. A tárgyak hiánytalan visszaszolgáltatására nézve a bizottság részére a feladó-vevény szolgál igazolvánnyul.

12. A bejelentések vagy bármely ez ügyben kívánt tudakozódások a kiállításrendező bizottság címére Székesfehérvárra intézendők.

Kelt Székesfehérvárott, 1889. évi január hóban.

A rendező bizottság nevében:

Vida Pál, *Havranek József,*
a rendező bizottság titkára. kir. tanácsos, polgármester, a rendező bizottság elnöke.

Reméljük hogy a kiállító bizottságnak ezen a tüzoltói intézmény terjedését és tökélyesbülését célzó buzgalma a Halason netalán létező s e szakmába vágó iparágak üzöinél kellő méltánylásra találand, s a mennyiben egyik vagy másik meghívót nem kapott volna, az itt olvasottakat lesz szives meghívóul tekinteni. Előleges felvilágosításokkal szivesen szolgál szerkesztőségünk, esetleg a kiállítást rendező bizottság.

A műkedvelői előadás.

A fiatal iparosok által január 26-án rendezett műkedvelői előadás a várakozáson felül sikerült. — Valóban meglepő volt a fesztelenség, melyet a szereplők közszemlére állítottak. Lámpalázzról szó sem volt, s eltekintve némely jelentéktelen hiányosságoktól, majdnem azt hitették el velünk, hogy egy rendes színtársulattal állunk szemben. A sok próba megtermé gyümölcsét, s így Csincsák úrnak se lehet

valami nagy panasza a miatt, hogy ezen művészi időszak alatt néhány kundschafftját — kik aztán odébb álltak — elhanyagolta, mert a kivított elismerés felülmulta az anyagi veszteséget. De ő minderről nem tehet. Megszállta a művészi viszketeg. A borbélyok és idők óta nagy előszeretettel viseltettek a művészet iránt, sőt — mondhatjuk — a parókaviseles korszakában maguk is művészeknek tekintettek s a többi iparágaktól való megkülönböztetés tekintetéből vitört is viselhettek. No de ez régen volt! Azért mi sem gátolhatja azt, hogy a régi büszkeség egyik-másik borbélyunkban fel ne ébredjen. Felébredt itt is, és nem nagyitunk, ha azt állítjuk, hogy Csincsák úr kitünően megállta helyét. Kifogástalanul adta Pennás Muki szerepét, alakítása is megfelelő volt, de a puftanás a második felvonás végén, az: nagy volt. Azonban növelte a hatást. — Gyenge kárpótlásként azért, hogy üzlete elhanyagolásáért többen ott hagyták, megígértük neki, hogy őt írjuk le elsőnek.

De most térjünk át másokra is. — Kossa Ilka kisasszony nagyon jól adta a biróné szerepét, éneke igen jó, játéka könnyed és fesztelen, alakítása sikerült volt. Ugy látszik: a tehetség megvan benne, s ha a színészi pályához kedvet érez, vétekezik önmaga ellen, ha Thália papnói közé jutni nem igyekszik. Dalaival számtalan tapsokat aratott s nem egyszer kellett újra énekelnie. — Kiss Istvánné jól vitte kettős szerepét, különösen mint cigányasszony tipikus alakot mutatott. — Lovassy Gizella és Kémeri Ida szinte jól megállták helyüket. — Terjünk a férfiakra: Mindnyájan nagyon jól játszottak. Kémeri Gyula nagyon jól énekel, többször megújrázták, úgy színté Kiss Istvánt is, bár lehet, hogy utóbbi, ha kissé rekedt nem lett volna, sokkal több tapsban részesült volna. Sikerült maszkirozásával, mint manikulás örmester, négyez huszár gyereket mutatott. Érengy az ispán intrikus szerepében megállta helyét, alakítása találó volt. Előadás vezetével megkezdődött a tánc, mely tartott reggeli 4 óráig.

A rendezőség részéről hozzánk beküldött hölgyek névsorát — kik részben csak az előadásban, részben pedig a táncban is részt vettek — itt közöljük betűrendben:

Dr. Babó Mihályné, Bikády Jánosné, Bikády Erzsike, ifj. Borbás Istvánné, Babó Sándorné, Bornemisza Benőné, Borbás Jánosné, Borbás Juliska, Babós Judit, Braunberger Frida, ifj. Babó Sándorné, Babó Mariska, Balázs Anna, Balázs Józsefné, Balogh Lászlóné, Balogh Mariska, Benedek Sándorné (vidéki), Bíró Lajosné, Csincsák Józsefné, Csizsár Imréné, Csizsár Mari, özv. Dekáné, Einwiller Lina, Elő Istvánné, Farkas Ilonka, ifj. Figura Istvánné, Friedrich Gizella, Fazekas Józsefné, id. Figura Istvánné, Figura Zsuzsika, Ferencsik Vilmosné, Farkas Lászlóné, ifj. Füle Antalné, Garbay Istvánné, Gál Sándorné, ifj. Gál Istvánné, Gál Juliska, Gál Etelka, Gál Etel és Paula, Gyenizse Jánosné, Gyenizse Juczika és Zsófi, Garbay Zsuzsanna, ngos Gyárfás Istvánné, Gyárfás Ilonka és Etelka, Gyenizse Mártonné, Gyenizse Antalné, Gál Istvánné, Gál Eszti, Gál Sándorné, Hírháger Etel, özvegy Haupt Gézáne, Hodossy Etelka, Horváth Sz. Juliska, Kovács Imréné, özvegy Kurka Ferenczné, Kerék Teréz (Baja), Koptya Istvánné, Kémeri Gyuláné, Kmett Imréné, Kmett Mariska, Krieger Kálmánné és édes anyja, Kiss Lászlóné, Kiss Mariska, Kmett Sándorné, id. Kupa Lászlóné, ifj. Kupa Lászlóné, Kupa Rozika, özv. Király Gy. Istvánné, Karó Imréné, Kémeri Ida, Kiss Istvánné, Kémeri Timi, Kossáné, Kossa Ilonka, László Zsuzsanna, Lovassy Ferenczné, Lovassy Gizella, Lang nővérek, özv. Molnár Istvánné, Molnár Szotffried Lujza, Mikéné, Mike Erzsike, özv. Nagy P. Ferenczné, Nagy P. Lászlóné, V. Nagy Mariska, Nagy K. Jánosné, Nagy L. Istvánné, Nagy Mariska, Orbán Lajosné, Patkós Benőné, özv. Pipis Sándorné, Práger Ferenczné, Péter Dénesné, Pájer Józsefné, Pethő Józsefné, Polányi Lotti, Paprika Imréné, Pintér N., Révész Aronné, Rajesányi Dezsóné, ifj. Rádóczy Pálné, Rébék Lajosné, Rébék Juliska, Schilling Edéné, Szalay Lászlóné, Szalay Mariska, Sass Matilda, Spühler Lajosné, Szalay Imréné, ifj. Szecsedí Györgyné, Szőri Lászlóné, Szabó Dezsóné (Rémi), Szabó Anna (Kalocsa), Szép Sándorné, Szép Zsuzsika, Szalay Józsefné, özv. Schweiger Zsigáné, Thuróczy Istvánné, Tegzes Ignáczné, Tomcsányi Aladárné, özv. Tegzesné, Thorma Kálmánné, Vajna Sándorné, Vajna Mariska, Vajna Benőné, ifj. Zila Jánosné, Zila Juliska, Zseny Margit, Zseny Mórné, Zila Istvánné.

Végül elismerést érdemel Patkós Benő vendéglős, ki izletes étkei- és italával a közönség tetszését mindenképp megnyerni iparkodott.

Heti hírek.

Fegyelmi tárgyalás egy járásbíró ellen. A felhivatalos „Nemzet” folyó évi január 19-iki számában a következőket olvastuk: „Fegyelmi tárgyalás volt ma a kir. táblán. A vádlott Török Elek kunhalasi járásbíró volt, a ki 17 év óta feddhetlenül működött ugyan az igazságszolgáltatás terén, az utóbbi időben azonban elhanyagolta a köteles felügyeletet Rác Lajos albiróval szemben. Székely főügyési helyettes ezért pénzbüntetést kimérését kérte, a kir. tábla azonban csak feddésre ítélte Törököt”. No ez ugyan

nem mosta őt tisztára a halasiak szemei előtt! Tudjuk, hogy sok esetben nem azért nem sujt keményen az az igazság Istenasszonya, mintha az illető nem érdemelné meg, hanem mert számít a javulásra is. No meg csak ismernék odafent úgy, mint mi idelent a halasi bírósági viszonyokat, s a nevezett járásbíró urat, kiról nálunk köztudomású, hogy még soha életében igazat nem mondott, bizonyára szigorúbb ítélettel sujtatott volna. De így csak azt a szatiszfakéziót nyerte az általa annyira meghurczolt s feljelentései következtében folytonosan megújított vizsgálatokkal persequált albiró, hogy ez ideig nemcsak hogy az albiró nem lett elítélve, hanem az ellene folyton áskálódó járásbíróra hullott alá — bár nagyon enyhén — az igazság sujtó keze. Miat halljuk, Török nemcsak a felek iránt, hanem a mellé rendelt s kinevezett tisztviselők irányában is oly ravasz és durva modort tanusít, melynek következtében magát minden jobberzésű ember előtt gyűlöletessé s a szerény és igazságos Szuper József volt járásbíró után az eddig az igazság székhelyeként tekintett hivatalt, a ravaszság, kárörvendés, rendtelenség s a közfélelem rít fészkevé tette. Ilyen kezekbe van letéve Halason az igazságszolgáltatás! O Juszticia szigorú Istenő, kít a képzelet vaknak fest, csak a leggyarlóbb imitációkat láthatnád Halason, — ha teljesen vak nem volnál!

Árvaszéki ülnökül a legközelebb f. évi január hó 15-én megtartott megyei bizottsági ülésen Tökés Gyula lett 8 szótöbbséggel megválasztva.

Zártkörű estély. A halasi kocsioltasport e gylet folyó évi február 6-án a nagyvendéglő termében saját pénztára javára zártkörű estélyt fog rendezni, melyre a meghívók már szét is küldtek. Mint halljuk, esti 10 óra tájban egy rövid közgyűlés fog tartatni, melynek célja az üresedésbe jött elnöki és alelnöki tisztség betöltése leendő. Hiszszük, hogy a meghívottak az estélyen teljes számban résztveendek.

A III-ik és IV-ik osztályú tőkekamatadó valamint a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok tárgyalása valószínűleg folyó évi március hó első felében fog megtartatni, melyre az érdekeltek ez uton is meghívottak.

Esküvők. Folyó évi január 22-én tartotta esküvőjét Tóbi István Német Juliánnával. Násznapok voltak Gál Endre és Keresztes Lajos. A lakodalom majd 2 napig tartott, összesen 25 ház volt meghíva. — Január 29-én pedig Kósa István alszegi fiatal gazda vezette oltárhoz a főlsegről Horvát Zsuzsannát. Mindket párnak tartós életet és boldogságot kívánunk.

A halasi 48-as függetlenségi kör folyó évi január 27-én számadó ülést tartott, melyen a házvevők és a házépítők lajstromai felolvastattak. Adakozás útján s a kör saját pénzéből összesen e célra fordított 954 frt 45 kr. A kör épülete becsültetett a portálva 5000 frtra, könyvtára 300 frtra s így a kör összes vagyona 5300 frt értéket képvisel. Adja Isten, hogy a jövő követválasztásig megkészszerződjenek!

Halálozás. Folyó évi január 28-án délelőtt 9 órakor halt el özv. Busch Miklósné szül. Novák Zsófia asszony. A temetés nagy részvét mellett január 29-én ment vegbe. Béke páira!

Zártkörű gazdabál fog tartatni folyó évi február 3-án a 48-as körben. Reméljük, hogy minél nagyobb számmal részt veendek gazdáink családjaikkal.

Megkerült 40 forint. Dömötör Lajos halasi lakos nem régebben bejelentette, hogy 40 frtot haza menet útközben elveszített. A nyomozás Szűri László bizost Takács János halasi lakoshoz vezette, ki is legott beismerte, hogy a 40 frtot megtalálta, de abból még az éjjel 30 frtot elmulatott. Bár Takács János a még megmaradt 10 frtot 40-re kiegecsizette, mégis alig hiszszük, hogy büntetés nélkül meneküljön a bajból.

2 drb sertés húsát lopták el ismeretlen tettesek folyó évi január 30-án virradóra Sárváry István tanyájából az eresz alól. A nyomozás megindított.

Társai meglópták. Tóth B. István folyó év január 28-án éjjel a nagyvendéglőben többek társaságában bepálinkázván, Ábrahám karjaiba dült. Alvása közben zsebéből hihetőleg mulató társainak valamelyike még megmaradt 4 frt 37 krajczárját bieskájával együtt kilopta. Feljelentése folytán a rendőri nyomozás folyamatba tetetett.

Rossz malaczásár. Kocsi Imre halasi lakos a minapában 2 drb malaczt vett bizonyos Csáki Imre tázlári lakostól. A malaczkok közül egyik azonban a vétel után pár óra mulva elhullott. Miután Kocsi e miatt a rendőrségnél panaszt emelt, a malacz húsa szappanfőzéshez árverésen lett eladva. — A befolyt pénz letétbe helyeztetvén, Csáki a rendőrkapitányság útján felhivatott, hogy az elhullott malacz árát a kapitányi hivatalban átvegye s a vételárat Kocsinak visszafizesse.

Elveszett tárgy. Az iparos ifjak által mult hó 26-án rendezett mulatság alkalmával egy barna női selyemkendő egyik sarkában fekete betűkkel, elveszett. Felhívjuk a becsületes megtalálót, hogy Hírháger Károly úr üzletében jelentkezék.

Különfélék.

Távirat. A kezeleti választókerületben hetvenhárom szótöbbséggel Ábrányi Emilt választották képviselőül.

A szövetkezet vadkerti fióktelepe tagjai részéről egy küldöttség jelent meg a központ képviselőjénél, hogy egy Vadkerten felállítandó árucsarnok iránt felvilágosítást nyerjenek. Vaniss Károly központi képviselő levélileg azonnal érintkezett a fióktelep elnökével s szívesen késznek nyilatkozott a fióktelep viszonyába teendő betekintés után a szükséges útbaigazítások megadására. — Legzélszerűbb volna a mindinkább tekintélyesebb mérvet öltő halasi fióktelephez való csatlakozás.

A majsai olvasó-egylet január hó 23-án tartotta évi rendes táncmulatságát Baranyay Ignác termeiben. A siker nagyon szép. A szép asszonyok és lányok megjelenése tette vonzóvá az estét.

A szövetkezet mélykúti ügyvivőse árucsarnoka a legrovidebb idő alatt szinte fel leendő állítva. A halasi fióktelep útján beszerzendő árukért a kezeséget a legutóbb megtartott bizottsági ülés már meg is szavazta.

Diszes temetés Vadkerten. Nagy János Halason elhalálozott vadkerti lakos hült tetemei Vadkerte szállítván, január hó 22-én délután 1/25 órakor lettek a róm. kath. egyház szertartása szerint az örök nyugalomnak átadva. Az elhunyt állatorvos 65 éves, közszertetben álló egyéniség volt Vadkerten, temetése nagyszámú közönség ószinte részvéte mellett ment végbe. — A gyászoló család tagjai a temetésen résztvevők iránti halás köszönetük nyilvánítására kértek fel bennünket.

A Gazdák és Iparosok át. Hitelszövetkezetének „Időszaki Értesítő“-jét vettük, mely igen érdekes adatokat tartalmaz ezen szövetkezet óriási előhaladása és újabb sikereiről. 1888. évi április hónaptól szaporodott a tagok száma 27,337-el s ekként a szövetkezetnek 1888. évi december végeig volt 101,251 aláírt részjegye, mely részjegyszám 2,025,000 forint alaptőkének felel meg. Új tagok még mindig elfogadtatnak.

Igazolt zugírászat. Csehó Kovács János majsai lakos ismert zugírászat, ezen passziója miatt kérdőre vonatván, azt válaszolta: „Hogy volnék én zugírászat, mikor nemely ügyekben a halasi tek. járásbíró úr által lettem megbízva?“ — s hogy magát tisztázza, a járási szolgabíróhoz intézett igazoló kérvényéhez mellékelte egy, a halasi kir. járásbíró úr által sajátkezűleg írt levelet, melyben őt az bizonyos hagyatéki ügyekben való eljárással megbízta. Kell-e ennél több, hogy a zugírászat jogosultsága igazolva legyen?

A lélek kiművelése, az ember nevelése nincs befejezve az iskolában. Az élet: a társadalomnak, a népnek valódi mestere s az életnek: az irodalom, a sajtó a leghathatósabb eszköze. A szabadságnak s a műveltségnek ez a világitó tornya s a mely nemzet az irodalmát, a sajtóját nem támogatja: az nem lesz szabad, nem lesz művelt. A „Képes Családi Lapok“ már tíz év óta hirdeti a műveltségnek eszméit, hinti a szépek, nemesnek, jónak magvát. A „Képes Családi Lapok“ megérdemli, hogy minden magyar család olvasó asztalának állandó vendége legyen. A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára egész évre 6 frt, felévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, s a kiadóhivatal (Budapest, Nagykorona-utca 20. sz.), melyhez az előfizetések legzélszerűbben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványszámokkal. A legújabb (5-ik) szám következő változatos tartalommal jelent meg: Ki a vétkes? (Regény. Folytatás.) Sziklay Jánostól. — Mint a többi. (Költmény.) Dengi Jánostól. — Liliput. (Csevegés. Folytatás és vége.) Murányi Ernőtől. — Hát csak azért! (Rajz a székegy népeletről.) Harmath Lujzától. — Az üveg és üvegyártás. Schütz Gyulától. — Népdal. (Költmény.) Brankovics Györgytől. — Rejtélyek a szívben. (Elbeszélés. Folytatás.) Csernecky Gyulától. — A tél. (Költmény.) Ács Ferencztől. — A két-garasos. (Rajz.) Nagyné-Szücs Rebekától. — A titkos szerek kémiajából. (Folytatás.) Dr. Hankó Vilmostól. — Gondolatok. Kondor Lajostól. — Mindenféle. Pályázat. Kepeinkhez. Irodalom. Színház. Multságok. Humor. — Kepeink: Nagyné-Szücs Rebeka arcképe. — Yuma-indiai fiú. — Az erdők királya. — Faluvég. — Melleklet: „Hölgyek Lapja.“ Divatképekkel. — A pénz. (Eredeti regény.) Brankovics Györgytől.

Hogy élnek Amerikában? Szolgálókat csak jó módú, nagyobb családnál tartanak, nem mint nálunk: minden fekezőnek, pályaörnek, hajdunak vagy szegény sorsú mesterembernek van szolgálója. Nálunk mindenki a legújabb divat szerint akar öltözködni, itt pedig az ezekkel rendelkező úr is oly egyszerű, kopott öltözetben jár, hogy az ember azt mondaná: ennek aligha van betevő falatja. Nálunk minden szegény sorsú mesterember lánya kisasszony, a kit üveg alatt tartanak, hogy a nap szeplőt ne vessen az orcájára, irtózik a munkától s fél az utcán keztyű nélkül megjelenni, nehogy valaki meztelen, fehér kezét lássa, vagy a napfény elbarnítsa: itt a jó módú lányok műhelyekben, boltokban, gyárakban egész

napon át dolgoznak. Nálunk az utcán csak paraszt ember vagy alsóbb rendű szolgák szoktak valamit czepleni a kezükben, itt pedig, legyen bármily nagy úr is valaki, bőrdíjót vagy a bevásároltakat maga viszi haza, mert itt nem tudják, hogy mi az a „hordár“. Ez itt ismeretlen fogalom. Itten mindenki a saját maga bérszolgája.

A bevándorlás megátlása ezeljából az Egyesült-Államok törvényhozása elé, mint már említettük, legközelebb törvényjavaslat fog terjesztetni, melynek főbb pontjai a következők: Minden bevándorló köteles valamelyik szövetségi konzul, vagy idegen kikötőben e célra alkalmazott hivatalnok bizonyítványával igazolni, hogy elegendő vagyona van és nem fog a jótékony társulatok terhére lenni és hogy semmiféle büntényt sem követett el: a kivándorló köteles az előirt szabályoknak megfelelő kérdő pontokra elindulása előtt pontosan megfelelni mely célra minden gőzhajózási-társulat el fog láttatni a kellő kérdőívekkel s e kérdőíveket az utasok partra szállítása előtt a new-yorki szövetségi hivatalnok fogja megvizsgálni. A mely utasra rábizonyul, hogy valótlan adatokat mondott be, az hamis eskü miatt perbe fogatik. Oly gőzhajózási-társulat, mely az előirt szabályokat nem tartja meg, köteles lesz az illető utasokat díjtalanul visszazállítani.

Vasúti menetrend.

Budapest felé: Szabadka felé:

Gyorsvonat délelőtt 10 ó. 31 p. Személyvonat déli 12 ó. 02 p.
Személyvonat délután 3 ó. 33 p. Gyorsvonat délután 5 ó. 28 p.
Vegyesvonat éjjel 1 ó. 01 p. Vegyesvonat éjjel 3 ó. 30 p.

Csatlakozás Kis-Körösön Kalocsa felé:

Délelőtt 11 óra 37 perc. — Délután 5 óra 5 perc.

Vasúti szállítási díjak.

Székes 50 m/m. 26 frt 99 kr. Bor 100 m/m. 45 frt 59 kr.
Gabona 100 „ 45 „ 59 „ Készlet 100 „ 27 „ 49 „

Szarvas marha és sertés a feladásra kerülő darabszám és szabványosság alapján számítatnak.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

VANISS KÁROLY.

Hirdetések.

Haszonbérbe adás.

Tegzes Ignác halasi birtokosnak **Pirtó pusztai tanyája a hozzá tartozó épületekkel, 350 hold szántóföld, kaszáló és legelővel** 1889. évi október hó 26-ától vagyis Dömötör napjától kezdve **több évre haszonbérbe kiadó.**

Bővebb felvilágosítás nyerhető tulajdonosnál Halason, Vasút-utca 832. szám alatt.

A gázdák- és iparosok ált. hitelszövetkezete kunhalasi fióktelepének árucsarnoka már vas-üzletét is megnyitotta,

melyben mindennemű **vasak, eszközök, konyha edények stb a legjutányosabb árak mellett beszerezhetők.**

Legközelebb felállítandja **rövidáru és rőfös** üzleteit is.

Figyelmébe ajánljuk t. vevőinknek Triesztből érkezett olesó és finom kávé nemeinket és olaszgesztenyénket.

A bizottság.

Varjú Károly és Horváth István

hangszer készítő

Budapest, Kerepesi-ut Erzsébet-körút sarkán,
a Népszínházzal szemben lévő Szelényi-féle házban.

Raadásul ingyen oktatjuk cimbalom vevőinket. — Tisztességes állású egyéneknek kedvező feltételek mellett is adunk **cimbalmokat.** Számtalan elismerő és dicsőítő iratokat mutathatunk elő ezen rövid egy évi fennállásunk óta, finom és olesó hangszereinkkel mindenütt feltűnést keltünk, melyek minden tekintetben kiállják a versenyt bárhol készítettékkel. Nálunk kaphatók a jó régi hegedők, arisztónok, magyar citerák, tamburák, fuvolák, klarinetok és nagyválasztékú harmonikák.

Árjegyzéket ingyen és bérmentve küldünk.

„Uj regáletörvény.“

A nagyméltós. m. k. belügyminiszterium kiadásában megjelent és

ifj. Nagel Ottó

könyvkereskedésében BUDAPESTEN, Muzeum-körút, a nemzeti színház bérházában kapható:

Az 1888. évi XXXV. törvényezikk az **állami italmérési jövedékről** és az 1888. évi XXXVI. törvényezikk a **kártalanítás-ról.** Ára együtt 40 kr. postai bérmentes küldéssel 45 kr.

Az ezen t.-ezikkre vonatkozó miniszteri **utasítás legközelebb** jelenik meg, körülbelül **egy frt** árban.

Kitüntetve minden kiállításon.

UNIKUM

gyomorerősítő likör

fölülmulja minden ezen a téren előállított liköröket.

Biztos és hatásos szer a nehéz emésztés, gyomorgörcs és hidegláz ellen. Bizonyítja felülmulthatlan gyógyhatását már azon körülmény is, hogy még csak rövid fennállásának tartama alatt oly nagy hírnévre tett szert, hogy nagy mennyiségeket még a **tengerentúli világrészekbe is szállítunk.**

Kapható minden nevezetesebb fűszer- és csemegeüzletben és gyárosoknál.

Zwack József és társai

Budapest, IX. üllői-út 19.

Kitüntetve minden kiállításon.